

Republika Hrvatska
Općinski sud u Karlovcu
Karlovac

Poslovni broj: Pn-82/2025-9

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Karlovcu, po sucu pojedincu Ireni Šegavić, u pravnoj stvari tužitelja Marka Babića iz Krnjaka, Dugi dol 12A, OIB 75274869882, zastupan po punomoćniku Tomislavu Keseru, odvjetniku u Zagrebu, protiv tužene Republike Hrvatske, OIB 52634238587, zastupane po Općinskom državnom odvjetništvu u Karlovcu, radi naknade štete, nakon glavne i javne rasprave zaključene 14. travnja 2026. u nazočnosti tužitelja osobno i njegovog punomoćnika, te zamjenice ODO u Karlovcu, Sandre Bišćan, 28. svibnja 2026.

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženoj Republici Hrvatskoj, OIB 52634238587, da tužitelju Marku Babiću iz Krnjaka, Dugi dol 12A, OIB 75274869882, isplati iznos od 3.210,00 EUR sa zateznim kamatama od 26. srpnja 2016. do isplate, i to po stopi od 12% godišnje do 31. srpnja 2015., od 1. kolovoza 2015. do 31. prosinca 2022. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, a od 1. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 30. prosinca 2023. po stopi određenoj za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, koja referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, u roku od 15 dana.

II. Odbija se preostali dio tužbenog zahtjeva u iznosu od 2.470,53 EUR sa zateznom kamatom od 26. srpnja 2016. do isplate.

III. Nalaže se tuženoj Republici Hrvatskoj, OIB 52634238587, da tužitelju Marku Babiću iz Krnjaka, Dugi dol 12A, OIB 75274869882, naknaditi trošak postupka u iznosu od 1.580,00 EUR sa zateznom kamatom od 28. svibnja 2026. do isplate, i to po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od

30. prosinca 2023. po stopi određenoj za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, koja referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi navodi da je 27. siječnja 2016. godine lišen slobode od strane policijskih djelatnika pod sumnjom na počinjenje kaznenog djela protiv života i tijela – ubojstvo – iz članka 110. Kaznenog zakona (Narodne novine broj 125/11, 144/12, 56/15 i 61/15) (dalje u tekstu: KZ/11). Dana 28. siječnja 2026. godine tužitelju je od strane suca istrage Županijskog suda u Karlovcu određen istražni zatvor rješenjem pod poslovnim brojem Kir-94/16-3. Tužitelj je bez prekida bio lišen slobode sve do dana 12. svibnja 2016. godine kada je, uslijed obustavljanja istrage protiv tužitelja od strane Županijskog državnog odvjetništva u Karlovcu, Županijski sud u Karlovcu donio dana 12. svibnja 2016. godine rješenje pod poslovnim brojem Kir-94/16-30 kojim se ukida istražni zatvor protiv tužitelja. Protiv tužitelja je, dakle, uslijed nedostatka dokaza, obustavljena istraga te su u tom trenutku prestali razlozi zbog kojih je bio lišen slobode. Tužitelj navodi da je uporno i dosljedno tijekom vođenja postupka (na ročištima radi odlučivanja o istražnom zatvoru) isticao da ne postoje razlozi koji opravdavaju njegov boravak u istražnom zatvoru, na rješenja o određivanju ili produljenju istog je istaknuo žalbu koja odbijena. Tužitelj je u prvom redu isticao nedostatak osnovane sumnje kao opće pretpostavke za određivanje istog tj. da bi isti uopće bio osnovano sumnjiv kao počinitelj predmetnih kaznenih djela, a nastavno je, kao prethodno neosuđivanja osoba, ukazivao i na nepostojanje razloga zbog kojih bi se mjerom istražnog zatvora otklanjala navodna iteracijska opasnost na njegovoj strani. Prethodno ovom događaju unazad nekoliko godina, tužitelj nije činio kaznenih djela te navodi da je vodio ureda život u skladu s pozitivnim propisima Republike Hrvatske. Boravak u istražnom zatvoru Zatvora u Karlovcu vrlo je teško podnio. Uvjeti su bili nehumani i u izravnoj suprotnosti s pozitivnim propisima Republike Hrvatske te međunarodnim ugovorima, ali i ispod svake razine standarda. Naime, iako je Zakonom o izvršavanju kazne zatvora (Narodne novine broj 128/99, 55/00, 59/00, 129/00, 59/01, 67/01, 11/02, 190/03, 76/07, 27/08, 83/09, 18/11, 48/11, 125/11, 56/13, 150/13) (dalje u tekstu: Z/KZ) decidirano određen minimum od 4m² tlocrtna površine i 10m³ prostora po osobi lišenoj slobode, u tužiteljevom slučaju u pravilu se radilo o manjim ćelijama gdje je bilo smješteno previše osoba lišenih slobode. U spornim ćelijama higijenski uvjeti bili su nedostojni boravka ljudskog bića. Naime ćelije nemaju odvojene i zatvorene sanitarne čvorove, već se radi o poluzatvorenim sanitarnim čvorovima koji se ne čiste adekvatno, a tužitelju nije bilo dopušteno tuširanje više od jednom tjedno. Prostorije u kojima je boravio tužitelj ne griju se adekvatno tijekom zimskog perioda. Zbog prenapučenosti Zatvora u Karlovcu smještaj ne odgovara osnovnim zdravstvenim, higijenskim i prostornim standardima, a zbog nedostatka svjetla postoji i nemogućnost obavljanja fizioloških funkcija u noćnim satima. Sve navedeno dodatno je tužitelju otežalo činjenicu da je neopravdano lišen sloboda te da boravi u istražnom zatvoru. Zbog neosnovane optužbe za kaznena djela te vremena provedenog u istražnom zatvoru tužitelj je za vrijeme lišenja slobode, a posebno nakon izlaska na slobodu, trpio probleme u svakodnevnom životu, od pojedinačnih predbacivanja zbog kaznenih djela

koje nije počinio pa do podsmjeha, odbijanja komunikacije, poruga, uvreda i dr., a tijekom boravka u istražnom zatvoru bio je smješten u prostorijama s počiniteljima teških kaznenih djela, višestrukim recidivistima, ovisnicima o teškim opojnim drogama i sl., što je kod njega još dodatno pojačavalo duševne boli zbog neosnovanog lišenja slobode. Zbog neosnovane optužbe gotovo svi hrvatski mediji izvještavali su o tužitelju kao o ubojici, pritom navodeći njegovo osobno ime i prezime, fotografiju na kojoj se isti jasno razaznaje kako je vezan sredstvima vezivanja i vođen od strane policijskih službenika, a njegovi osobni podaci kao i fotografije objavljivani su u televizijskom programu, pisanim medijima i na internetskim portalima, kao što su i objavljivani njegovi osobni podaci u radijskim emisijama i vijestima. Kraj neosporne činjenice da je tužitelj neosnovano lišen slobode, ističe se da je isti doživio osjećaj sramote, a što se očituje u odvođenju od strane policije, ispitivanjem u policijskoj postaji, njegovim uhićenjem i zadržavanjem, pretragama, kojim događajima su posredno ili čak i neposredno svjedočili članovi obitelji i poznanici. Tužitelj nastalu situaciju nije shvatio kao prolaznu epizodu u svome životu, već je ista ostavila dubok i negativan dojam na njega, te je predmetni događaj doveo do promjene njegovih životnih navika i ponašanja, a ističe se da se tužitelj još uvijek mora pred poznanicima, stanovnicima kraja u kojem živi, pa i obitelji opravdavati da navedeno kazneno djelo nije počinio, kao i da je zbog postupanja policije izgubio povjerenje u istu, pa mu susret s njima izaziva nelagodan osjećaj. Tužitelj stoga potražuje naknadu štete zbog povrede prava osobnosti na slobodu, čast, ugled i dostojanstvo. Tužitelju je, zbog svega gore navedenog, povrijeđeno ustavno opravo na čovječno postupanje i poštovanje dostojanstva zajamčeno člancima 23. stavak 1. i 25. stavak 1 Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine broj 56/90, 135/97, 8/98, 113/00, 124/00, 28/01, 41/01, 55/01, 76/10, 85/10, 05/14) (dalje u tekstu: Ustav). Isto propisuje i članak 3. Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda (Narodne novine – Međunarodni ugovori broj 18/97, 6/99, 8/99) (dalje u tekstu: Konvencija). Brojni međunarodni pravni izvori i dokumenti propisuju da u izvršavanju kazne zatvora i u primjeni mjera lišenja slobode svaka država mora osigurati da osoba lišena slobode boravi u uvjetima koji osiguravaju poštovanje njezinog ljudskog dostojanstva, kao što su: Osnovna načela za postupanje sa zatvorenici (Europska zatvorska pravila – Preporuka Rec. /2006/ 2, koju je Odbor ministra usvojio 11. siječnja 2006. godine). Konvencija UN protiv torture i drugih okrutnih, neljudskih i ponižavajućih kazni i postupaka iz 1984. i Konvencija o sprječavanju mučenja, neljudskog ili ponižavajućeg postupanja ili kažnjavanja (Narodne novine – Međunarodni ugovori broj 14/97.). Tužitelj smatra da se na njegov boravak u istražnom zatvoru primjenjuje se ZIKZ, koji u svojem članku 74. propisuje uvjete potrebne za boravak. U konačnici, i praksa Europskog suda za ljudska prava ukazuje kako već kršenje standarda o prenapučenosti zatvora, koje je postavio Europski odbor protiv mučenja, može samo po sebi predstavljati nečovječno i ponižavajuće postupanje (presuda od 6. ožujka 2001. u predmetu Dougoz protiv Grčke, zahtjev br. 40907/98, presuda od 15. srpnja 2002. u predmetu Kalashnikov protiv Rusije, zahtjev br. 47095/99). Uprava za zatvorski sustav o stanju i radi kaznionica i zatvora jedanput godišnje izvješćuje Vladu Republike Hrvatske i jasnost (članak 6. stavak 4. ZIKZ-a). Prema izvješću o stanju i radu kaznionica, zatvora i odgojnih zavoda za 2014. godinu (u daljnjem tekstu: Izvješće) ukupni zakonski kapacitet, primjerice, u 2012. godini u kaznionicama i zatvorima bio je za smještaj 3771 zatvorenika, a na dan 31. prosinca 2013. u zatvorskom sustavu bilo je smješteno 4346 zatvorenika. Prema tužitelju dostupnim informacijama, ali utvrđeno i osobnim opažanjem, Zatvor U Karlovu uvelike je prenapučen. Prema javno dostupnim informacijama, primjerice, na dan 31. prosinca 2013. godine Zatvor u Karlovcu imao je

popunjenost od 158,33 % kapaciteta. Tužitelj smatra da nema sumnje da je neutemeljeno lišenje slobode osobito grubo atak na slobodu i prava čovjeka i građanina, zbog čega je razumljivo da se tako oštećenim osobama već Ustavom RH u čl. 25. st. 5., prema kojem svatko tko je nezakonito lišen slobode ima pravo na odštetu, jamči mu se pravo na naknadu štete. Takvo pravo osim toga proizlazi i iz međunarodnog dokumenta, pa je tako čl. 9. st. 5. Međunarodnog pakta o građanskim i političkim pravima od 19. prosinca 1996. godine propisano da svaka osoba koja je žrtva nezakonitog uhićenja ili pritvora ima pravo na naknadu štete. Nadalje pravo na odštetu žrtvama nezakonitog uhićenja ili pritvaranja propisuje i čl. 5. st. 1. i 5. Konvencije. U hrvatskom pravnom sustavu pravo na naknadu štete ima svoj temelj, osim u Zakonu u obveznim odnosima, i u članku 481. stavak 1. točka 1. Zakona o kaznenom postupku (Narodne novine broj 110/1997, 27/1998, 58/1999, 112/1999, 58/2002, 143/2002, 178/2004, 115/2006, 152/2008, 76/2009, 80/2011; dalje u tekstu ZKP/97), a koji se primjenjuje temeljem odredbe članka 573. stavak 1. alineja 3. Zakona o kaznenom postupku (Narodne novine broj 152/2008, 76/2009, 80/2011, 91/2012, 143/2012, 56/2013, 145/2013, 152/2014; dalje u tekstu ZKP/08). U ovom slučaju Republika Hrvatska za naknadu štete odgovara po pravili ma objektivne odgovornosti, drugim riječima pitanje krivnje suda ili nekog drugog tijela javne vlasti, čijom je odlukom ili radnjom došlo do neutemeljenog lišenja slobode, nije relevantno. Tužitelj navodi da je 25. srpnja 2016. podnio zahtjev za mirno rješenje spora Ministarstvu pravosuđa, međutim, unatoč prepisci i pokušaju nagodbe, strane spor nisu uspjele riješiti mirnim putem. Tužitelj ističe da se ukupni iznos štete potražuje s naslova neutemeljenog lišenja slobode, a okolnosti neadekvatnih uvjeta samo su dodatni argument koji čini doprinos da je tužitelju boravak u istražnom zatvoru intenzivirao povredu prava osobnosti koju je pretrpio. Stoga potražuje iznos od tadašnjih 42.800,00 kn sa zateznom kamatom od 26. srpnja 2016. do isplate.

2. U odgovoru na tužbu tužena prvenstveno ističe da nije u mogućnosti očitovati se na osnovanost navoda tužitelja iz tužbe s obzirom da se tužitelj suprotno članku 186a. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine broj 53/19, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13 i broj 89/14, dalje u tekstu: ZPP) nije obratio Općinskom državnom odvjetništvu u Karlovcu kao stvarno i mjesno nadležnom za postupanje u ovoj pravnoj stvari sa zahtjevom za mirno rješenje spora. Naime, iz sadržaja tužbe i dokumentacije dostavljene u privitku tužbe proizlazi da se tužitelj suprotno članku 186 a stavku 1. ZPP-a dana 25. srpnja 2016. obratio sa zahtjevom za mirno rješenje spora Ministarstvu pravosuđa Republike Hrvatske potražujući od navedenog Ministarstva isplatu iznosa 107.000,00 kuna, kojom prilikom se je pozvao na članak 477. stavak 2. Zakona o kaznenom postupku (Narodne novine broj 110/97, 27/98 58/99, 112/99, 58/02, 143/02, 62/03, 178/04 i 115/06, dalje u tekstu ZKP/97) i članak 186a. ZPP-a. Člankom 477. stavkom ZKP/97 bilo je određeno da se je prije podnošenja tužbe za naknadu štete neutemeljeno uhićena osoba dužna obratiti sa svojim zahtjevom Ministarstvu pravosuđa radi postignuća nagodbe u postojanju štete te vrsti i visini naknade, ali je navedeni Zakon prestao važiti stupanjem na snagu Zakona o kaznenom postupku ("Narodne novine" broj 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, i 152/14, u daljnjem tekstu ZKP/08), a kako ZKP/08 ne poznaje institut dužnosti obraćanja Ministarstvu pravosuđa prije podnošenja tužbe radi naknade štete zbog neutemeljenog uhićenja, tužitelj se je u ovoj pravnoj stvari sukladno članku 186a. stavku 1. ZPP-a bio dužan obratiti nadležnom državnom odvjetništvu, što je u ovom slučaju Općinsko državno odvjetništvo u Karlovcu, sa zahtjevom za mirno rješenje spora, a ne obraćati se nenadležnom upravnom tijelu što

je u ovom slučaju Ministarstvo pravosuđa, pa slijedom navedenog u konkretnoj pravnoj stvari nisu ispunjeni uvjeti za podnošenje tužbe, jer zahtjev za mirno rješenje spora podnesen upravnom tijelu ne može imati značenje zahtjeva za mirno rješenje spora koji se podnosi nadležnom državnom odvjetništvu sukladno članku 186a. stavku 1. ZPP-a, pa slijedom navedenog tuženik u privitku ovog podneska dostavlja sudu rješenje Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj Rev 248/07-2 od 3. svibnja 2007., u kojem je zauzeto istovjetno stajalište. U prilog činjenici da se ne tužitelja ni u kojem slučaju ne mogu primijeniti odredbe ZKP/97, tuženik nadalje ističe da je u konkretnoj pravnoj stvari istraga protiv tužitelja pokrenuta rješenjem Županijskog državnog odvjetništva u Karlovcu broj K-DO-3/16, Is-DO-1/16 od 01. veljače 2016., zbog postojanja osnove sumnje da je tužitelj dana 26. siječnja 2016. počinio kazneno djelo ubojstva iz članka 110. Kaznenog zakona/11 u vezi s člankom 362. stavkom 1. Kaznenog zakona/11, dakle tužitelju je u tom predmetu bilo stavljeno na teret da je počinio kazneno djelo u vrijeme važenja ZKP/2008, pa se slijedom naprijed navedenog na tužitelja nikako nje mogu primijeniti odredbe ZKP/97. Sukladno svemu naprijed navedenog, tuženik predlaže da Naslovni sud temeljem članka 186.a stavka 6. ZPP-a odbaci tužiteljevu tužbu kao preuranjenu.

3. Tužitelj je uredio tužbeni zahtjev na ročištu 16. prosinca 2025. kada je izrazio svoj zahtjev, u važećoj valuti, 5.680,54 EUR, dok je podneskom od 9. travnja 2026. konačno zahtijevao iznos od 5.680,53 EUR, dok zateznu kamatu i nadalje potražuje od 26. srpnja 2016. do isplate.

4. U dokaznom postupku sud je izvršio uvid u rješenje Županijskog suda u Karlovcu Kir-94/16-3 od 28.siječnja 2016., rješenje ŽDO u Karlovcu broj K-DO-3/16 od 10.svibnja 2016., rješenje Županijskog suda u Karlovcu Kir- 94/16-30 od 12.svibnja 2016., izvješće Ustavnog suda Republike Hrvatske o uvjetima života u zatvorima od 12.lipnja 2014., zahtjev za mirno rješenje spora na listu 31-32, ispise s Internet portala na listu 113-116, uvjerenje Ministarstva pravosuđe, uprave i digitalne transformacije od 16.prosinca 2025. saslušao tužitelja, dok je od drugih dokaznih prijedloga tužitelj odustao.

5. Tužbeni zahtjev je djelomično osnovan.

6. U dosadašnjem tijeku ovog postupka rješenjem Vrhovnog suda broj Revd-1816/22-2 od 11. svibnja 2022. dopuštena je tužitelju revizija protiv drugostupanjskog rješenja zbog pravnog pitanja koje glasi: "Je li se na pravno pitanje naknade štete zbog neosnovanog lišenja slobode povodom kaznenog postupka kao postupovna pretpostavka za podnošenje tužbe protiv Republike Hrvatske primjenjuje čl. 186a st. 1., 5. i 6. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 88/08, 2/07, 84/08, 96/08, 57/11, 25/13, 28/13, 89/14) kojim je propisano da se osoba koja namjerava podnijeti tužbu protiv Republike Hrvatske dužna prije podnošenja tužbe obratiti nadležnom državnom odvjetništvu sa zahtjevom za mirno rješenje spora u protivnom će sud odbaciti tužbu podnesenu prije donošenja odluke o zahtjevu za mirno rješenje spora; ili čl. 477. st. 2. Zakona o kaznenom postupku („Narodne novine “ broj 110/97, 27/98, 58/99, 112/99, 58/02, 143/02, 62/03, 178/04 i 115/06- dalje: ZKP/97) kojim je propisano da se prije podnošenja tužbe za naknadu štete oštećenik dužan obratiti svojim zahtjevom Ministarstvu pravosuđa radi postignuća nagodbe o postojanju štete te vrsti i visini naknade?“

7. Odredbama čl.186.a st. 1., 6. i 7. ZPP propisano je:

„(1) Osoba koja namjerava podnijeti tužbu protiv Republike Hrvatske dužna se je prije podnošenja tužbe obratiti sa zahtjevom za mirno rješenje spora državnom odvjetništvu koje je stvarno i mjesno nadležno za zastupanje na sudu pred kojim namjerava podnijeti tužbu protiv Republike Hrvatske, osim u slučajevima u kojima je posebnim propisima određen rok za podnošenje tužbe. Zahtjev za mirno rješenje spora mora sadržavati sve ono što mora sadržavati tužba.

(6) Sud će odbaciti tužbu protiv Republike Hrvatske podnesenu prije donošenja odluke o zahtjevu za mirno rješenje spora, odnosno prije isteka roka iz stavka 5. ovoga članka.

(7) Odredbe prethodnih stavaka ovoga članka ne primjenjuju se u slučajevima kada je posebnim zakonom propisan postupak podnošenja zahtjeva za mirno rješenje spora nadležnom državnom odvjetništvu ili nekom drugom tijelu.“

8. Nadalje, prema odredbi čl. 477. st. 2. Zakona o kaznenom postupku („Narodne novine“, broj: 110/97, 27/98, 58/99, 112/99, 58/02, 143/02, 178/04, 115/06, 152/08, 76/09, 80/11, 143/12, dalje: ZKP/97) prije podnošenja tužbe za naknadu štete oštećenik je dužan obratiti se sa svojim zahtjevom Ministarstvu pravosuđa radi postignuća nagodbe o postojanju štete te vrsti i visini naknade.

9. Odredbom čl. 573. Zakona o kaznenom postupku („Narodne novine“, broj: 152/08 – dalje: ZKP/08), koji je stupio na snagu 1. siječnja 2009., propisano je: „Stupanjem na snagu ovoga Zakona prestaje važiti Zakon o kaznenom postupku (»Narodne novine«, br. 110/97., 27/98., 58/99., 112/99., 58/02., 143/02. i 115/06.) osim:

– odredaba članaka 1. do 206., od 208. do 400. i od 414. do 505. toga Zakona, koje prestaju važiti 31. kolovoza 2011.,

– odredaba članaka 1. do 206., od 208. do 400. i od 414. do 505. toga Zakona koje u predmetima pokrenutima za kaznena djela iz članka 21. Zakona o Uredu za suzbijanje korupcije i organiziranog kriminaliteta (»Narodne novine«, br. 88/01., 12/02., 33/05., 48/05. i 76/07.) prestaju važiti 30. lipnja 2009.,

– odredaba članaka 16. do 22. te Glava XXIX. i XXX. toga Zakona, koje će se primjenjivati do donošenja posebnog zakona.“

10. Stoga je rješenjem Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj Rev-1100/2022-2 od 9. srpnja 2025. odgovoreno: „Na pravno pitanje naknade štete zbog neosnovanog lišenja slobode povodom kaznenog postupka kao postupovna pretpostavka za podnošenje tužbe protiv Republike Hrvatske primjenjuju se odredbe čl. 186.a st. 1., 5. i 6. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 88/08, 2/07, 84/08, 96/08, 57/11, 25/13, 28/13, 89/14), međutim u okolnostima kada se oštećenik prije podnošenja tužbe za naknadu štete obratio sa zahtjevom Ministarstvu pravosuđa radi postignuća nagodbe o postojanju štete te vrsti i visini naknade shodno odredbi čl. 477. st. 2. Zakona o kaznenom postupku („Narodne novine“ broj 110/97, 27/98, 58/99, 112/99, 58/02, 143/02, 62/03, 178/04 i 115/06-dalje: ZKP/97), nema mjesta odbačaju tužbe, već se smatra da je obraćanjem Ministarstvu pravosuđa ta pretpostavka ispunjena.“

11. Stoga, kada u konkretnom slučaju tužitelj prije podnošenja tužbe tužitelj nije podnio zahtjev za mirno rješenje spora nadležnom državnom odvjetništvu nego Ministarstvu pravosuđa radi postignuća nagodbe o postojanju štete te vrsti i visini naknade shodno odredbi čl. 477. st. 2. ZKP/97, to se ima smatrati da je time tužitelj

ispunio procesnu pretpostavku za podnošenje tužbe u smislu prethodno podnošenja zahtjeva za mirno rješenje spora.

12. Tijekom postupka, obzirom na navode tužene na pripremnom ročištu 16. prosinca 2025., nije više bila sporna osnova za naknadu štete u smislu boravka tužitelja u zatvoru u utuženom razdoblju i okolnost da je protiv njega obustavljena istraga.

13. Dakle, nije sporno da je tužitelj bio lišen slobode od 27. siječnja 2016. od strane policijskih djelatnika pod sumnjom na počinjenje kaznenog djela protiv života i tijela – ubojstvo – iz članka 110. Kaznenog zakona (Narodne novine broj 125/11, 144/12, 56/16, 61/15, dalje KZ/11)

14. Nije sporno da je tužitelj bio lišen slobode sve do 12. svibnja 2016. kada je obustavljanjem istrage protiv tužitelja od strane Županijskog državnog odvjetništva u Karlovcu, Županijski su u Karlovcu donio 12. svibnja 2016. rješenje pod poslovnim brojem Kir-94/16-30 kojim se ukida istražni zatvor protiv tužitelja.

15. Prema odredbi članka 14. Zakona o kaznenom postupku (Narodne novine broj 152/2008, 76/2009, 80/2011, 91/2012, 143/2012, 56/2013, 145/2013, 152/2014, u daljnjem tekstu: ZKP osoba koja je neopravdano osuđena za kazneno djelo ili je neosnovano uhićena ima pravo na svekoliku rehabilitaciju, pravo na naknadu štete iz sredstava državnog proračuna te druga prava utvrđena zakonom.

16. U tom smislu se smatra da postoji neosnovano uhićenje kada je osoba pritvorena, a istraga je obustavljena pravomoćnim rješenjem, pa kako je u konkretnom slučaju protiv tužitelja istraga obustavljena, to isti ima pravo na naknadu štete od tuženika.

17. Naknada za neosnovano lišenje slobode dosuđuje se u obliku jedinstvene naknade štete u kojoj su obuhvaćeni svi vidovi štete koji su proistekli iz neosnovane povrede slobode pa tako i duševne boli zbog povrede časti, dostojanstva, ugleda, slobode, prava na obiteljski život i dr., a utvrđuje se ovisno o svim individualnim okolnostima konkretnog slučaja.

18. Prema odredbi članka 1100. stavak 1. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine Republike Hrvatske broj 35/2005, 41/2008, 125/2011, 78/2015, u daljnjem tekstu: ZOO) u slučaju povrede prava osobnosti sud će, ako nađe da to težina povrede i okolnosti slučaja opravdavaju, dosuditi pravičnu novčanu naknadu, nezavisno od naknade imovinske štete, a i kad nje nema. Stavkom 2. propisano je da će pri odlučivanju o visini pravične novčane naknade sud voditi računa o jačini i trajanju povredom izazvanih fizičkih boli, duševnih boli i straha, cilju kojemu služi ta naknada, ali i o tome da se njome ne pogoduje težnjama koje nisu spojive sa njezinom naravi i društvenom svrhom.

19. Stoga je u pravcu utvrđenja visine naknade štete utvrđeno sljedeće:

- tužitelj je neosnovano lišen slobode u ukupnom trajanju od 107 dana (od 27. siječnja 2016. do 12. svibnja 2016.) zbog sumnje na počinjenje kaznenog djela ubojstva
- vijest o uhićenju tužitelju objavili su internetski portali

- prema kaznenoj evidenciji tužitelj je opetovano počinio razna kaznena djela (prijevara, protuzakonito prebacivanje osoba državne granice – u pokušaju, sprječavanje službene osobe u obavljanju službene dužnosti, teška krađa, teška krađa - u pokušaju, krivotvorenje isprave, pomaganje u protuzakonitom prebacivanju osoba preko državne granice, protuzakonito ulaženje, kretanje i boravak u Republici Hrvatskoj, prijetnja), a za koja djela su mu izrečene i bezuvjetne kazne zatvora.
- u svom iskazu tužitelj je iskazao da ne bježi od okolnosti da je počinio razna kaznena djela, ali da se to ne može usporediti s kaznenim djelom ubojstva za koje je bio neosnovano uhićen.

20. Na temelju okolnosti da se radi o povredi prava slobode, obzirom na težinu kaznenog djela zbog kojeg je tužitelj neosnovano uhićen te duljini trajanja pritvora (107 dana), ovaj sud smatra primjerenim iznos od 3.210,00 EUR (107 dana x 30,00 EUR) koji treba dosuditi tužitelju na ime naknade štete, dok je preostali dio tužbenog zahtjeva odbijen.

21. Tužitelj je odustao od dokaznih prijedloga radi provođenja očevida u Zatvoru u Karlovcu, dostave evidencije boravka, osobnog zdravstvenog kartona i kompletne medicinske dokumentacije tužitelja od Zatvora u Karlovcu, koji dokazni prijedlozi su bili predloženi na okolnost trpljenja teških uvjeta u zatvoru zbog prenapučenosti te okolnosti da boravak u zatvoru nije odgovarao osnovnim zdravstvenim, higijenskim i prostornim standardima.

22. Odustajanjem od navedenih dokaznih prijedloga, tužitelj je odustao od dokazivanja navedenih okolnosti za dosudu naknade štete pa isto nije uzeto u obzir prilikom dosude naknade štete.

23. Odredbom članka 1103. ZOO propisano je da obveza pravične novčane naknade neimovinske štete dopijeva danom podnošenja pisanog zahtjeva ili tužbe, osim ako je šteta nastala nakon toga, pa tužitelj osnovano potražuje zateznu kamatu od dana 26. srpnja 2016. obzirom je pisani zahtjev Ministarstvu pravosuđa podnio 25. srpnja 2016.

24. Odluka o trošku temelji se na odredbi članka 154. stavak 2. ZPP obzirom na djelomičan uspjeh stranaka u sporu time da je uspjeh tužitelja, vodeći računa i o uspjehu dokazivanja u pogledu osnove zahtjeva, sud ocijenio na razini od 80% u kojem omjeru mu je tuženik dužan naknaditi troškove zastupanja po punomoćniku-odvjetniku.

25. Troškovi tužitelja sastoje od troškova zastupanja po punomoćniku-odvjetniku odmjerjenog u skladu s Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine broj 138/23), i to za sastav odštetnog zahtjeva iznos od 200,00 EUR prema Tbr.28., za sastav tužbe iznos od 200,00 EUR prema Tbr.7.t.1., za zastupanje na ročištima 16.12.2205. i 14.4.2026. u iznosu od 200,00 EUR prema Tbr.9.t.1. za svaku raspravu, za sastav žalbe protiv rješenja o odbacivanju tužbe iznos od 100,00 EUR prema Tbr.10.t.4., za sastav prijedloga za dopuštenje revizije iznos od 300,00 EUR prema Tbr.10.t.5., za sastav revizije iznos od 300,00 EUR prema Tbr.10.t.5., što sve uvećano za PDV 25% prema Tbr.46. i trošak sudske pristojbe na presudu u zatraženom iznosu od 100,00 EUR, sveukupno iznosi 1.975,00 EUR, a prema uspjehu u sporu od 80%, iznosi 1.580,00 EUR, koji iznos je naložen tuženiku isplatiti tužitelju

ime naknade parničnih troškova zajedno sa zatraženom zateznom kamatom od dana donošenja presude pa do isplate.

26. Tužitelju nije priznat trošak sastava podneska od 9. travnja 2026. obzirom je utuženi iznos u važećoj valuti (EUR) uredio na ročištu 16. prosinca 2025. pa isto nije bilo neophodno ponavljati u navedenom podnesku.

27. Tužitelju nije priznat niti trošak sudske pristojbe na tužbu i žalbu protiv rješenja obzirom ove pristojbe nije platio, a u međuvremenu je nastupila zastara obveze plaćanja ovih pristojbi.

28. Slijedom navedenog odlučeno je kao u izreci ove presude.

U Karlovcu 28. svibnja 2026.

Sudac: Irena Šegavić

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove odluke nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku od 15 dana od dana dostave prijepisa presude koji se stranci koja je pristupila na ročište za objavu presude uručuje i time se dostava smatra izvršenom (čl. 335. st. 8 ZPP).

Za stranku koja nije pristupila na ročište na kojem se presuda objavljuje, a uredno je obaviještena o ročištu, smatrat će se da joj je dostava presude obavljena onog dana kada je održano ročište za objavu presude (čl. 335 st. 9. ZPP). Ovjereni prijepis presude stranka može preuzeti u sudskoj zgradi.

U slučaju iz čl. 335. st. 9. ZPP sud će istaknuti presudu na internetskoj stranici e-oglasna ploča sudova gdje presuda mora biti istaknuta 8 dana, računajući od dana kada je održano ročište na kojem se presuda objavljuje.

Stranci koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje sud će presudu dostaviti prema odredbama ZPP o dostavi pismena te joj rok za izjavljivanje žalbe teče od dana dostave presude (čl. 335. st. 11. ZPP).

Žalba se podnosi pismeno u tri istovjetna primjerka ovome sudu. O žalbi odlučuje Županijski sud.

Dostavljeno:

1. Tomislav Keser, odvjetnik u Zagrebu
2. Općinsko državno odvjetništvo u Karlovcu

Broj zapisa: **9-30888-b0053**

Kontrolni broj: **0e88b-07ee8-97231**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Karlovcu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.